

riets Side at faae Brevportoen sat op fra 4 Skilling til 10 Ore, en Forandring, som jeg vilde have anset for høist ueheldig, og hvis Uuødvendighed man ogsaa vistnok nu vil erkjende, at den senere Udvikling har godtgjort. Til disse Bemærkninger vilde der dog ikke være stor Anledning, da de jo allerede ere gjorte fra anden Side; men jeg har lagt Mærke til, at der samtidig paatænkes en Forhøielse af Teleqramtagterne i et andet Forhold, nemlig lige overfor Sverrig og Norge. Jeg har set, at man i Genhold til de trufne internationale Tagtregler vil søge at indføre en Forhøielse i Taxten for Benyttelsen af Telegraforbindingen. Dette ligger jo ikke for i Form af Afstemningspunkter, men jeg tillader mig dog at anvende ogsaa paa denne Side af Sagen det Princip, jeg nylig har udtalt, og som jeg hylder, nemlig at det vilde være yderst beklageligt, om der indtraf nogen større Forhøielse — en ren nominal Forhøielse, en Ubetydelighed til Afrundingen vil jeg ikke tale om — af Telegraftagten imellem de nordiske Riger. Der kan neppe være Spørgsmaal om, at man derved vilde bidrage til at formindste det aandelige og kommunikative Samkvem imellem Rigerne. Dertil ser jeg ikke, der kan være nogen Grund. Er man engang kommen ind paa en lav Pris, er der ikke Andet for at gjøre end at søge at modarbejde de deraf flydende Tab ved at gjøre Alt, hvad man formaar for at udville en stærkere Brug af Kommunikationsmidlerne til den lave Taxt. Den Erfaring, vi have høstet, kan lære os, at vi skulle være varsomme med i Fremtiden at gjøre Nedsættelser; men jeg haaber ikke, at man kommer til at forhøie, hvad der engang er blevet billigt, og dette ønsker jeg særlig anvendt ogsaa paa de nordiske Telegrammer.

Veth: Det er en ganske kort Bemærkning, som jeg skal tillade mig at gjøre. Ved Finantslovens 1ste Behandling her i Thinget tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa, at Brevfort blive overmaade lidt benyttede heri Landet, og at der heller ikke paa nogen Maade er den Opfordring til at benytte dem her, som der findes i andre Lande, idet Portoen for Brevfort er lavere end for andre Breve. Jeg tillod mig tillige at paapege den Anomali, som herskede, at man idetmindste i nogle Tilfælde kan skrive billigere med Brevfort til Udlandet end til Steder indenfor Landets egne Grændser. Jeg er det meget ærede Finantsudvalg taknemlig for de Oplysninger, som det nu har foranlediget indhentet, og som findes i Betænkningen angaaende Benyttelsen af Brevfort heri Landet. Uden at komme tilbage til de Tal, som staa i Betænkningen under § 6, Post 7, vil det være tilstrækkeligt, naar jeg henleder de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at det fremgaar af disse Tal, at Antallet af de Brevfort, som ere benyttede i

1877—78 og 1878—79, ikke engang er 1 Procent af samtlige Brevforsendelser. Det fremgaar jo altsaa heraf med overordentlig Styrke, at man her hos os aldeles ikke er kommen ind paa at benytte Brevfort i nogen større Udstrækning, og jeg tillader mig at tro, at det naturligvis kommer af, at der ikke er nogen videre Opfordring dertil, saalænge Portotaxten for Brevfort er den samme som for almindelige Breve. Den høitærede Indenrigsminister udtalte under Forhandlingen, om jeg tør opfatte hans Ord saaledes, en Slags Vællagelse og, at Postvæsenets Intrader ikke svarede til Udgifterne ved Postvæsenet. Jeg tillader mig at tro, idetmindste efter de Erfaringer at dømmes, som man har sagt mig, at der er høstet i andre Lande, at netop Nedsættelsen af Portoen for Brevfort er stiftet til at bringe Postvæsenet en i høi Grad sørgøet Indtægt. Sagen er jo den, som jeg tillod mig at berøre ved 1ste Behandling her i Salen, at der er saa overordentlig Meget, der opfordrer dem, der ville skrive, til at benytte Brevfort, saa snart Taxten er lavere. Man slipper meget bekvemmere fra sine Breve, og man sparer en Del af den Form, som almindelig Høflighed ellers fordrer, at Breve skulle have. Jeg skal altsaa vedblivende tillade mig at henlede Opmærksomheden paa dette Punkt. Jeg tror, at en Forandring af Portotaxten for Brevfort, navnlig en Nedsættelse til det Halve, hvad angaar udenbys Forsendelser, af, hvad almindelige Breve koste, vil bidrage til, at Postvæsenet faar en meget større Indtægt.

Berg: Det er til mine ærede Kolleger nede fra Lolland-Falster Stift, at jeg vil sige et Par Ord. Jeg skal bemærke til de ærede Herrer, at den Slags Klemper, de omtale, findes der mange Steder, ja mange Hundreder af omkring i Landet. Jeg kan paa en Time paatage mig at skrive 100 Vændingsforslag, der ere ligesaa vel begrundede som det, her forhandles om (Afbrudelse af Suel.). Det ærede Medlem for Nørresundby siger: Saa gjør det! Ja, der hører noget mere til, naar man giver sig til at stille Vændingsforslag, nemlig Ønsket om at faae dem gennemførte paa Statskassens Besøftning. Vil altsaa det ærede Medlem betale Udgifterne derved, dersom de blive vedtagne, kan han gjerne faae mig til at skrive Forslagene. Det er egentlig meget interessant, at kun Lolland og Sydsfalster tale med en saadan Varme om at komme til Stubbeljøbing. Jeg bliver helt stolt paa Stubbeljøbing Bys Vegne over, at den saaledes paa eengang er bleven Hovedstaden, Centralpunktet for Amtet; thi de kunne jo ellers ikke klage over Forbindingen med det øvrige Nordsfalster over Drejhoved med de sædvanlige Jernbanetog. Jeg har aldrig vidst før, at Lolland-Falster satte saa stor en Pris paa at komme til Stubbeljøbing; men det maa være